

ského státu (železniční správy) na všechny nemovitosti společnosti náležející.

Společnost je povinna řádně podepsati právní listiny potřebné k převodu knihovního vlastnictví na stát do čtyř neděl po té, jakmile jí budou státní správou k podpisu předloženy.

Článek V.

Obě smluvní strany vzdávají se práva odporovati této úmluvě pro zkrácení nad polovinu obecné ceny.

Článek VI.

Pro jakékoliv právní rozepře, které by snad

z této úmluvy vznikly, budou příslušny v I. stolici věcně příslušné soudy v sídle české finanční prokuratury v Praze.

Článek VII.

Veškeré veřejné daně, dávky a poplatky ze sjednání a provedení této úmluvy a z likvidace společnosti nese stát.

Článek VIII.

Tato úmluva váže společnost schválením valné hromady akcionářů a nabude právní platnosti ústavním schválením.

Úmluva tato byla sepsána v jednom prvopise a společnost obdrží její opis.

V Bratislavě dne 16. prosince 1930.

Miestna dráha v údolí Gelnice účastinárska spoločnosť:

FORBÁTH v. r.

Dr. MATĚJOVSKÝ v. r.

V Praze dne 19. prosince 1930.

Ministr železnic:

MLČOCH v. r.

Ministr financí:

Dr. ENGLIŠ v. r.

98.

Zákon ze dne 11. června 1931

o nabytí místní dráhy Liberec—Jablonec—Tanvald státem.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Připojená úmluva, sjednaná mezi republikou Československou, zastoupenou jménem vlády ministry železnic a financí, se strany jedné a společností místní dráhy Liberec—Jablonec—Tanvald se strany druhé, podle které nabývá stát dnem 1. ledna 1930 místní dráhy Liberec—Jablonec—Tanvald, se schvaluje.

§ 2.

Ministr financí se zmocňuje, aby schodky této místní dráhy za léta 1921—1923, jež činí 12,213.265·42 Kč, které byly zatímně hrazeny

zálohou z pokladních hotovostí, uhradil z výtěžků státních zápůjček z předešlých let, které nebyly do konce roku 1929 spotřebovány, vyjímajíc výtěžek losové půjčky podle zákona ze dne 11. března 1921, č. 100 Sb. z. a n., o stavebním ruchu.

§ 3.

Veškeré úkony s provedením tohoto zákona související, majetkové převody, připojená úmluva a jiné listiny, podání a zápisy jsou osvobozeny ode všech daní, dávek, kolků a poplatků.

§ 4.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provedou jej ministři železnic a financí.

T. G. Masaryk v. r.

Udržal v. r.

Mlčoch v. r.

Dr. Trapl v. r.

Úmluva

sjednaná mezi republikou Československou, zastoupenou ministry železnic a financí jménem vlády (v následujícím krátce „stát“) se strany jedné a akciovou společností dráhy Liberec—Jablonec—Tanvald (v následujícím krátce „společnost“) se strany druhé o nabytí místní dráhy Liberec—Jablonec—Tanvald státem.

Článek I.

Společnost postupuje státu dnem 1. ledna 1930 do vlastnictví a stát nabývá vlastnický veškerého movitého i nemovitého jmění společnosti, ať toto nemovité jmění jest zapsáno v železniční knize anebo ve všeobecných knihách pozemkových, zejména železničních tratí společnosti z Liberce přes Jablonec n. N. do Tanvaldu a Polubného s odbočkou ze Smržovky do Josefodolu, tvořících předmět koncesních listin ze dne 3. července 1886, č. 130 ř. z., ze dne 25. března 1893, č. 69 ř. z., a ze dne 15. prosince 1899, č. 2 ř. z. z r. 1900, se všemi vlečnými drahami, pokud jsou majetkem společnosti, s veškerým movitým i nemovitým příslušenstvím, se všemi vozidly a veškerými zásobami, jakož i všech práv společnosti.

Článek II.

Naproti tomu přejímá stát rovněž od 1. ledna 1930 veškeré dluhy, závazky a břemena společnosti.

Zejména přejímá stát ku vlastnímu placení podle platných, státní správou schválených umořovacích plánů veškeré obíhající a do 1. ledna 1930 ještě neumořené obligace 4% prioritních půjček společnosti, které byly vydány v jmenovité hodnotě 5,818.000 Kč (I. emise), 3,600.000 Kč (II. emise) a 1,200.000 Kč (III. emise), úhrnem 10,618.000 Kč, t. j. slovy desetmilionůšestsetosmnácttisíc korun československých.

Dále zavazuje se stát zaplatiti za každou do 1. ledna 1930 ještě neumořenou prioritní akcií ve jmenovité hodnotě 400 Kč s kuponem za rok 1930 částku 135 Kč, tudíž celkem za 8.869 prioritních akcií ve jmenovité hodnotě 3,547.600 Kč částku 1,197.315 Kč, t. j. jedenmilionjednostodevadesátšestmístisícetřístapátnáct korun československých.

Za požitkové listy, které byly vydány za 21 umořených prioritních akcií, jakož i za kmenové akcie společnosti lit. A a B nezaplátí stát žádné náhrady.

Článek III.

Ježto nabývací cena jest ustanovením čl. II. vypořádána, prohlašuje společnost, že nemá vůči nabývacímu státu žádných dalších pohledávek.

Článek IV.

Společnost vstoupí do likvidace, jakmile tato úmluva nabude právní platnosti. Státní správa, resp. osoby od ní ustanovené, provedou likvidaci. Náklady likvidace jdou na vrub státu.

Článek V.

Ode dne schválení této úmluvy valnou hromadou společnosti nezciží, ani nezastaví, ani jinak nezatíží společnost bez předchozího svolení státní správy majetkové předměty, které přejdou podle čl. I. do vlastnictví státu a také si vyžádá napřed souhlas státní správy k převzetí závazku jakéhokoli druhu.

Článek VI.

Dnem, kdy tato úmluva nabude právní platnosti (článek XI.), přechází fysická držba veškerých majetkových předmětů v čl. I. uvedených na stát.

Společnost se zavazuje, že vydá státu všechny správní pomůcky jako listiny, plány, knihy, účty, smlouvy atd., jež jsou v držení společnosti, a celý svůj archiv.

Článek VII.

Společnost svoluje, aby podle této úmluvy bylo vloženo vlastnické právo pro československý stát (železniční správa) na všechny nemovitosti společnosti náležející.

Společnost jest povinna řádně podepsati právní listiny, potřebné ku převodu knihovního vlastnictví na stát, do čtyř neděl po té, jakmile jí budou státní správou k podpisu předloženy.

Článek VIII.

Dnem, kdy tato úmluva nabude právní platnosti, zanikají koncese, v čl. I. vyjmeno-

vané, které byly společnosti propůjčeny anebo na ni převedeny.

Článek IX.

Obě smluvní strany vzdávají se práva nařikati tuto úmluvu pro zkrácení nad polovici obecné ceny.

Článek X.

Pro jakékoli právní rozepře, které by snad z této úmluvy vznikly, budou příslušny v I.

stolici věcně příslušné soudy v sídle české finanční prokuratury v Praze.

Článek XI.

Tato úmluva váže společnost schválením valnou hromadou akcionářů a nabude právní platnosti ústavním schválením.

Úmluva tato byla sepsána v jednom prvo-pise, který zůstane uložen u ministerstva železnic; společnost obdrží její úředně ověřený opis.

V LIBERCI, dne 1. července 1930.

Dráha Liberec—Jablonec—Tanvald:

Dr. OSKAR ENGLÄNDER v. r.

WILLY GINZKEY v. r.

V PRAZE, dne 1. listopadu 1930.

Ministr železnic:

R. MLČOCH v. r.

Ministr financí:

Dr. ENGLIŠ v. r.

99.

Vládní nařízení

ze dne 19. června 1931,

jímž se omezuje používání zdraví škodlivých kovů a kovových směsí při zacházení s potravinami (poživatinami) a kosmetickými prostředky, jakož i při dětských hračkách.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 6 zákona ze dne 16. ledna 1896, č. 89 ř. z. z roku 1897, o oběhu potravinami a některými předměty potřeby, jakož i podle §§ 6 a 14 zák. čl. XIV/1876, kterým bylo upraveno veřejné zdravotnictví:

§ 1.

Při zhotovování předmětů, vyjmenovaných v §§ 2 až 6 tohoto nařízení, nesmí se používati olova, které obsahuje arsenu a antimonu jakožto technického znečištění více než hutní olovo příbramské, t. j. více arsenu než 0.29 procenta a antimonu více než 1.52 procenta.

§ 2.

(1) Nádobí, náčiní a duté míry, používané při přípravě, uchovávání, podávání a požívání potravin (poživatin), jakož i jídelní náčiní, sloužící dětem za hračku, nesmí se:

a) z části neb zcela zhotovovati z olova nebo ze směsi kovu, která obsahuje více než deset procent olova;

b) na stranách, které přicházejí ve styk s potravinami (poživatinami) (na vnitřní straně nádob) anebo s nimiž zažívací ústrojí se dostává do styku, cínovati cínem, obsahujícím více než jedno procento olova. Krabice na konzervy nesmějí býti pocínovány na vnitřní straně cínem, který obsahuje více než jednu desetinu procenta olova;

c) spájeti pájkou, která obsahuje více než deset procent olova;

d) opatřovati polevem nebo smaltem, který za varu půl hodiny trvajících se 4 procentní kyselinou octovou pouští olovo do této kyseliny, anebo k jehož úpravě se použilo sloučenin zinku neb antimonu, s výjimkou sloučenin antimonu pětimocného, to jest antimoničnanů. Z polevů obsahujících sloučeniny antimonu pětimocného nesmí po půlhodiněm varu s 200 ccm 3 procentní kyseliny vinné na 1 litr obsahu zkoušeného předmětu přecházeti do této kyseliny více sloučenin antimonu trojmocného, než kolik odpovídá 1 miligramu antimonu. Polev nebo smalt musí býti s podkladem dobře spojen a nesmí se odlupovati.

(2) Kovové části dětských ssacích láhví, jakož i kovové části přístrojů na zpracování